льних обов'язків, що не відповідає дійсності. Практика підтверджує, що вихід на високий рівень мотивації професійного самовдосконалення фахівців блокується через:

1. відсутність знань про психологічні механізми самосвідомості;
2. відсутність знань про зміст, структуру і логіку процесу професійного самовдосконалення;
3. відсутність знань про основні методи і прийоми самовдосконалення;
4. психологічну непідготовленість, боязнь новизни, критики, труднощів у розвитку своєї особистості;
5. відсутність досвіду у вирішенні конкретних завдань особистого самовдосконалення.

При формуванні навичок і умінь професійного самовдосконалення добре зарекомендувала себе *система специфічних конкретних впливів в ході мотиваційних тренінгових програм:*

Таким чином, одним з основних шляхів актуалізації спонукань самовдосконалення є цілеспрямоване моделювання і розвиток ситуацій самовдосконалення, які дають можливість працівникам постійно стикатися з необхідністю активно розширювати і застосовувати наявні знання, уміння і навички, коли фахівці попадають в умови, які вимагають від них сформованих професійно значущих якостей. Систематичність і регулярність дій в подібних ситуаціях буде сприяти розвитку мотивації професійного самовдосконалення фахівців.

Важливим шляхом актуалізації спонукань самовдосконалення є його зовнішнє та внутрішнє стимулювання.

УДК 378

МОРГУН Ю.С., БРИК Т.О., канд.пед.наук

ГЕНЕРАЛІЗАЦІЯ КОМПОНЕНТІВ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Викладачу іноземної мови можливість орієнтуватись у сучасному суспільстві, формування здатності швидко реагувати на запити часу, продуктивності та конкурентноздатності на ринку праці – формування готовності удосконалюватися відповідно до змін, які постійно відбуваються в сучасному інформаційному суспільстві та в системі освіти, зокрема, надає набуття відповідних компетентностей.

Серед учених, які досліджують питання фахової підготовки педагога, переважає розуміння, що інформаційна компетентність викладача є однією з найголовніших складових його професійної компетентності (В.І. Лозова,

Л.Г. Карпова, О.Г. Смолянинова, В.Й. Гриньов, О.М. Мутовкіна, Н.В. Гез, О.М. Шиян та ін.).

На основі аналізу робіт зазначених авторів інформаційну компетентність викладача можна визначити як особливий спосіб організації предметно-спеціальних знань, які забезпечують прийняття ефективних рішень у професійно-педагогічній діяльності; інтегративну властивість особистості, що виявляється у сукупності компетенцій технологічної, педагогічної і предметної (іноземна мова) сфери [2].

Так, провідним методом у професійній підготовці викладачів іноземних мов є комунікативний метод з упровадженням інформаційно-комунікаційних технологій, якій базується на тому, що процес навчання є моделлю комунікації [1].

Структуроутворюючими компонентами інформаційної компетентності викладача іноземної мови, або ключовими компетенціями, на наш погляд, є такі:

1) технологічна (інструментальна) компетенція, яка включає уміння використовувати засоби сучасних інформаційних технологій, в тому числі апаратні та програмні засоби, мультимедіа, тощо;

2) експертна (оціночна) компетенція – уміння критично оцінювати інтелектуальний и соціальний потенціал інформаційних технологій;

3) організаційно-методична компетенція – уміння, пов’язані з впровадженням сучасних інформаційних технологій в навчальний процес на різних етапах проведення заняття в рамках визначених моделей навчання.

4) проектувальна компетенція – знання й уміння з розробки педагогічних програмних засобів, у тому числі за допомогою інструментальних програмних засобів навчального призначення різного типу.

5) пошуково-дослідницька компетенція – уміння знаходити, відбирати, організовувати, подавати, просувати інформацію.

6) інноваційна компетенція – уміння постійно пристосовуватись до інновацій у сфері інформаційних технологій, оцінювати їх та використовувати.

Зазначене вище наштовхнуло на розгляд компетентностей: внаслідок чого було інтегровано блоки ключових компетентностей викладача іноземних мов, які, на нашу думку, сприяють застосуванню інформаційно-комунікаційних технологій навчання у професійній діяльності.

Як помітно зі схеми порівняльної характеристики складових готовності та компонентів компетентності, окремої уваги потребує дослідження особистісно-мотиваційної компоненти готовності, формування якої, в свою чергу, залежить від особистісних якостей майбутнього викладача, його прагнення до впровадження ІКТ.

Порівняльна характеристика складових готовності та компонентів компетентності вказують на те, що достатня розвиненість, генералізація та поєднання компонентів забезпечать готовність майбутнього викладача до впровадження ІКТ у професійну діяльність.

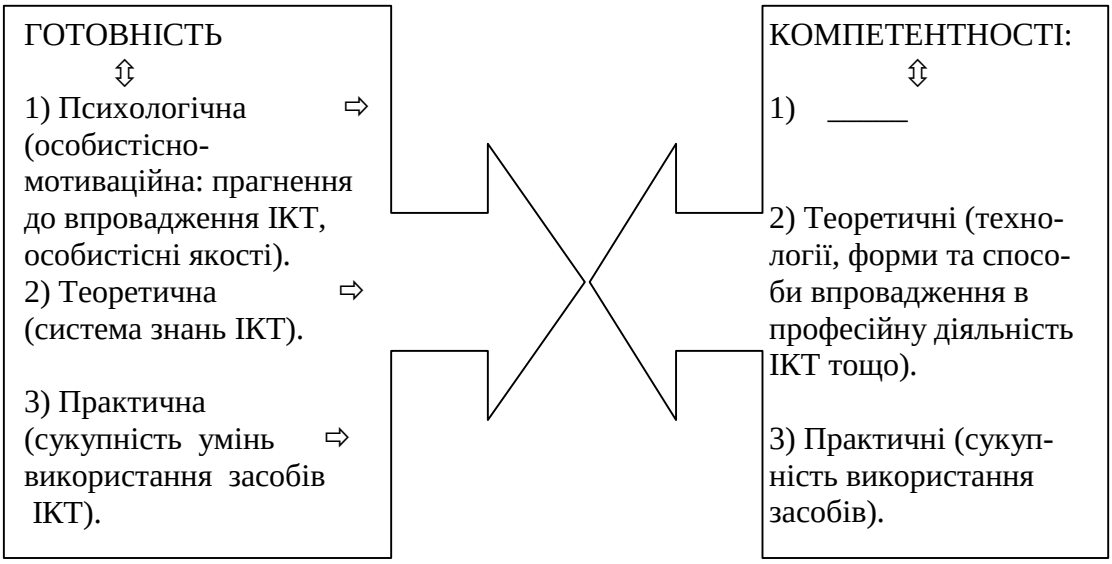

Рис. 1. Порівняльна схема компонент "готовності" та "компетентності" викладача

Література: 1. *Костікова І.І.* Методика викладання англійської мови. Метод. Рекомендації *І.І. Костікова* - Х.: ГТІ, 2008. - 50 с. **2.** Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // Зб. наук. пр. – Випуск 16 / Редкол.: *І.А. Зязюн* (голова) та ін. – Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. – 496 с.

УДК 37.1.001

***МОРКВЯН І.В.*, *ТЮРІНА В.О.*,** докт. пед. наук, проф.

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Актуальність дослідження. Сучасний етап розвитку педагогічної освіти України визначається тенденціями інтеграції в європейський освітній простір. За таких умов одним з концептуальних орієнтирів національної освітньої системи є становлення так званої компетентнісної парадигми освіти.

Проблемі становлення компетентнісного підходу в освіті присвячені дослідження Н. Бібік, І. Зимньої, М. Жалдака, О. Овчарук, О. Пометун, І. Полубояринової, В. Тюріної, Дж. Равена та ін. Під час дослідження різноманітних компетентностей, які мають бути розвинені у майбутніх вчителів та викладачів багато дослідників пропонують своє бачення щодо їх класифікації та розуміння особливостей. Так, В. Акуленко, Н. Баловсяк, І. Єрмаков та ін. досліджували інформаційні і комунікативні компетентності. Беспалов В., Тихонова Т., Лункова Г. в своїх роботах розглядали інформаційно-технологічні компетентності.